<u>בבית המשפט העליון</u>

ע"פ 11/16

לפני:	כבוד השופט מ' מזוז
המבקש:	ויאם אמארה
	נ ג ד
המשיבה:	מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט ת' כתילי) מיום 2.12.2015 בת"פ 15093-02-15

תאריך הישיבה:	**כ"ה בטבת התשע"ו (6.1.2016)**
בשם המבקש:	**עו"ד ראפי מסאלחה**
בשם המשיבה:	**עו"ד מורן פולמן**

<u>החלטה</u>

1. בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט ת' כתילי) בת"פ 15093-02-15, שניתן ביום 2.12.2015, בגדרו נגזרו על המערער 34 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וכן מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה ופיצוי כספי שישולם למתלונן.

2. ביום 2.11.2015 הורשע המערער, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירות של הצתה, קשירת קשר לביצוע פשע, סחיטה באיומים, מעשה פזיזות ורשלנות ותקיפה לפי סעיפים 448(א) רישא, 499(א)(1), 428 רישא, 338(א)(1) ו-379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

3. ואלה עיקרי כתב האישום: ביום 3.1.2015 הגיע המערער, יחד עם בן משפחתו, לביתו של המתלונן, תפס בחולצתו ואמר לו "אני אהרוג אותך, אתה לא מכיר אותי", וזאת לאחר שסבר כי המתלונן מקיים קשר אישי עם נערה תושבת כפר מגוריהם (כפר

כנא). למחרת היום, דרש המערער מהמתלונן לשלם לו 10,000 ש"ח, אחרת יספר לאבי הנערה על הקשר המתקיים ביניהם. המתלונן סירב לשלם את הכסף. מספר ימים לאחר מכן, בשעת ערב, המערער דלק ברכבו אחר רכב בו נסע המתלונן יחד עם שניים מחבריו, תוך שהבהב באורות גבוהים ונצמד אליו בצורה מסוכנת. ביום 20.1.2015 בשעת לילה התקשר המערער למתלונן ודרש ממנו 10,000 ש"ח, אחרת יזרוק "משהו" על תחנת הטוטו שבבעלות משפחת המתלונן, בה עבד המתלונן. משסרב המתלונן לדרישה, קשרו המערער ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה קשר להצית את החנות. סמוך לחצות הגיעו השניים אל החנות כשהם רעולי פנים, שברו את אחד החלונות והשליכו אל בית העסק בקבוק עם חומר דליק אשר הצית את החנות, שנשרפה כליל.

4. במסגרת גזר הדין, שניתן ביום 2.12.2015, עמד בית משפט קמא על כך שעסקינן במסכת אירועים של סחיטה באיומים ותקיפה שביצע המערער כלפי המתלונן מתוך התעמרות וללא כל התגרות שקדמה לכך. זאת, בנוסף לעבירת ההצתה. כן התייחס בית המשפט לכך שהמעשים גרמו לפגיעה קשה ברכוש, ואף היו יכולים להביא לפגיעה בחייהם ובגופם של אחרים. באשר לנסיבות האישיות, בית המשפט התחשב בהודאתו של המערער בעובדות המבססות את העבירות בהן הואשם, ונתן דעתו על כך שהמערער הוא אב צעיר אשר מפרנס את משפחתו ונעדר כל עבר פלילי. בסופו של דבר גזר בית המשפט על המערער, כמפורט לעיל, 34 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה ופיצוי כספי למתלונן. בית המשפט דחה את תחילת ריצוי המאסר עד ליום 7.1.2016.

5. לפני בקשה להורות על המשך עיכוב ביצוע גזר הדין עד להחלטה בערעור שהגיש המערער על הכרעת הדין, המתמקד בהרשעה בעבירת ההצתה, ולחלופין - על גזר הדין.

6. בבקשה נטען כי חלק הארי של עונש המאסר בפועל שהושת על המערער היה בגין הרשעתו בעבירת ההצתה, ועל כן יש להורות על עיכוב ביצוע גזר הדין נוכח סיכויי הערעור הטובים בנוגע להרשעה בעבירה זו, בה מתמקד כאמור הערעור. המערער מפנה לטענותיו בערעור, לפיהן הרשעתו בעבירת ההצתה מבוססת על ראיות נסיבתיות בלבד, שאין בהן כדי לבסס הרשעה מעבר לספק סביר. בהמשך לכך נטען כי נוכח האמור, דחיית הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר עלולה לסכל את מטרת הערעור. לבסוף נטען, כי יש להתחשב בכך שהמערער הוא אדם צעיר הנעדר עבר פלילי, אשר היה משוחרר משך כל תקופת ניהול משפטו ועמד בתנאי השחרור.

7. בדיון לפני חזר בא כוח המערער על טענותיו האמורות בבקשה שבכתב. לחלופין ביקש, כי ככל שבקשתו תידחה, תתאפשר לו תקופת התארגנות טרם התייצבותו לריצוי עונש המאסר.

מנגד טענה באת כוח המדינה, כי המדינה חולקת על טענות המערער באשר לסיכויי הערעור על הרשעתו בעבירת ההצתה. לדעת המדינה, מדובר בראיות נסיבתיות חזקות, אשר בצירוף להפרכת האליבי שמסר ולשקרים שנתגלו בגרסתו, יש בהן כדי לבסס את ההרשעה. בנוסף נטען, כי אף אם יזוכה המערער מעבירת ההצתה, עדיין יידרש לרצות תקופת מאסר ממשית נוכח העבירות הנוספות בהן הורשע, ולפיכך הערעור לא יאוין.

8. לאחר עיון, איני סבור כי יש הצדקה בענייננו לעיכוב עונשו של המערער עד להכרעה בערעורו.

9. השיקולים לדחיית ביצועו של עונש מאסר שנגזר על מי שהורשע בדין פורטו בפסק הדין המנחה בע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000). נקודת המוצא היא כי על בית המשפט לשוות לנגד עיניו את האינטרס הציבורי באכיפה מיידית של עונש מאסר שהוטל, עוד בטרם בירור הערעור. אך מנגד, עליו להקפיד כי מימוש אינטרס זה אינו פוגע במבקש ובזכויותיו במידה העולה על הנדרש. לשם כך, על בית המשפט לבחון, בין היתר, את טיב הערעור וסיכויי הצלחתו, את משך תקופת המאסר, את חומרת העבירה ונסיבות ביצועה, את עברו הפלילי של הנאשם וכן את נסיבותיו האישיות המיוחדות של הנאשם (ע"פ 5741/04 יקירביץ' נ' מדינת ישראל (12.9.2004); ע"פ 37/07 פרג' נ' מדינת ישראל (11.2.2007); ע"פ 8676/07 חג' יחיא נ' מדינת ישראל (23.10.2007); ע"פ 6520/15 שרעבי נ' מדינת ישראל (1.10.2015); ע"פ 70/16 אבראהים נ' מדינת ישראל (7.1.2016)).

10. לא מצאתי כאמור כי השיקולים הנ"ל מובילים למסקנה שיש להיענות לבקשת המערער לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת עליו.

11. העבירות בהן הורשע המערער, ובעיקר עבירות ההצתה והסחיטה באיומים, הן עבירות חמורות.

גם נסיבות ביצוע העבירות בענייננו מוסיפות חומרה. מדובר במסכת מעשי אלימות של איומים, סחיטה באיומים, התנכלות ותקיפה, ששיאן במעשה הצתה חמור, כאשר כל אלה נעשו מתוך בריונות והתעמרות כלפי המתלונן ללא שקדמו לכך כל התגרות או פגיעה מצדו.

12. עבירות אלה מצדיקות ענישה משמעותית ומרתיעה, הכוללת רכיב משמעותי של מאסר בפועל. בית משפט קמא נטה מידה של חסד למערער בהתחשב בנסיבותיו האישיות, בהודאתו (החלקית) ובעברו הנקי.

13. עונש המאסר שהושת על המערער (34 חודשי מאסר בפועל) אינו מעלה חשש לסיכול הערעור. אכן, המערער תוקף בערעורו את הרשעתו בעבירת ההצתה. ברם, מבלי צורך להיזקק לסיכויי הערעור, אף אם יזוכה המערער מעבירת ההצתה, עדיין יידרש לרצות תקופת מאסר משמעותית נוכח ארבע העבירות הנוספות בהן הורשע, לרבות סחיטה באיומים ותקיפה. לפיכך הסיכוי כי הערעור יסוכל ככל שהמערער יתחיל בריצוי עונשו אינו רב.

14. סוף דבר: הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר עד להכרעה בערעור - נדחית.

עם זאת, אני נענה לבקשת המערער ודוחה לפרק זמן קצר לצרכי התארגנות את המועד להתייצבותו לריצוי עונשו. המערער יתייצב לריצוי מאסרו ביום 20.1.2016, בהתאם להוראות בית בית משפט קמא בהחלטתו מיום 2.12.2015, בהמשך לגזר הדין.

ניתנה היום, כ"ז בטבת התשע"ו (8.1.2016).

ש ו פ ט

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח. 16000110_B02.doc הי
מרכז מידע, טל' 077-2703333 ; אתר אינטרנט, www.court.gov.il